

مطالعه ی شیوع و تنوع گونه ای کنه های سخت انگلی سگ های نگهبان در گاوداری های شهرستان ارومیه

محمد یخچالی^۱، صلاح مرادی^{۲*}، فرهاد میرانی^۲

۱_ گروه پاتوبیولوژی، بخش انگل شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه ۲_ دانشجویان کارشناسی ارشد انگل شناسی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه

پست الکترونیکی نویسنده مسؤل: salah_zaribar@yahoo.com • ۶۷

مقدمه و هدف: کنه ها انگل های خارجی هستند که با خونخواری از حیوانات مختلف باعث ایجاد کمخونی می گردند و عوامل بیماری زا توسط آنها منتقل می گردند. بنابراین هدف از این تحقیق شناسایی فون کنه های آلوده و توزیع جغرافیایی آنها در سگ های نگهبان در گاوداری های اطراف شهرستان ارومیه بود.

مواد و روش کار: در این مطالعه از ۳۰ قلاده سگ از ۱۵ دامداری در اطراف شهرستان ارومیه به صورت تصادفی از نقاط مختلف بدن دام و در فصل فعالیت کنه های سخت (بهار و تابستان ۱۳۹۱) نمونه برداری شد و به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه انتقال داده شدند. مطالعه سگ ها مبتنی بر سن، جنس، نژاد، رنگ مو، واکسیناسیون، تغذیه، نوع بستر و استفاده از کنه کش ها یا حشره کشهای رایج در محل نگهداری آنها انجام شد.

نتایج و بحث: ظاهرا این مطالعه اولین بررسی جامع مرتبط با آلودگی کنه ای سگ های نگهبان در شهرستان ارومیه است. در این مطالعه ۹ قلاده سگ نگهبان (۳۰ درصد) آلوده به کنه های ایکسودیته بودند. بیشترین فراوانی آلودگی در سگ های جوان زیر یک سال (۱۰ درصد) بود. فراوانی آلودگی کنه ای در جنس نر (۲۳/۳ درصد) بیشتر از جنس ماده (۳/۳۳ درصد) بود که از نظر آماری معنی دار بود. تعداد ۱۱۴ کنه سخت جدا شد که نسبت تعداد کنه جدا شده به هر قلاده سگ ۱۲ عدد بود. توزیع بدنی کنه ها عمدتاً از گوش (۵۳/۵۱ درصد) بود که از نظر آماری اختلاف معنی داری داشت. از کنه های سخت جدا شده ۲ جنس هیالوما و ریپی سفالوس شامل ۴ گونه هیالوما آسیاتیکم آسیاتیکم (۲/۶۳ درصد) و ریپی سفالوس بورسا (۲۰/۱۸ درصد)، ریپی سفالوس سنگوینوس (۱۹/۴۴ درصد) و ریپی سفالوس تورانیکوس (۱۸/۴۲ درصد) دو گونه شناسایی شدند. گونه غالب ریپی سفالوس بورسا (۲۰/۱۸ درصد) بود. ۳۹/۳۳ درصد خونخواری کرده بودند. نتایج این مطالعه بیانگر شیوع کنه های سخت با تنوع گونه ای کم در سگ های نگهبان منطقه می باشد ولی پتانسیل آنها برای انتقال عوامل بیماری زا می تواند با اهمیت باشد.

واژه های کلیدی: شیوع، کنه، ایکسودیته، سگ نگهبان، گاوداری ها، ارومیه

گزارش کارسینوم سلولهای بازال در پوست یک گربه ی ارجاعی به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه تهران

دکتر فرهنگ ساسانی^۱، دکتر فریبا خاکی^۲، دکتر سارا شکرپور^۲

۱_ دانشیار گروه پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ۲_ دستیار تخصصی گروه پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤل: fsasani@ut.ac.ir

مقدمه و هدف: کارسینوم سلولهای بازال، تومور اندک بدخیم اپیتلیالی می باشد که فاقد ضامن پوستی و اپیدرم است. سلولهای توموری از لحاظ مورفولوژی مشابه همتای نرمال خود می باشند. این تومور در گربه معمول و در سگ و اسب غیر معمول بوده و جنسیت در بروز آن نقشی ندارد. محللهای شایع بروز تومور در بدن اغلب سر و گردن می باشد.

مواد و روش کار: یک گربه ۵ ساله با علائم بالینی بی اشتها، بی حالی، لنگش و وجود توده ی برجسته ی غیر طبیعی و سفت در ناحیه ی اندام حرکتی جلویی چپ و همراه با ریزش موی مختصر به بیمارستان دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارجاع شد. از محل ضایعه بیوپسی انجام و در فرمالین بافر خنثی ۱۰٪ قرار داده شد و به بخش پاتولوژی دانشکده دامپزشکی ارسال گردید و پس از رنگ آمیزی به روش H&E و رنگ آمیزی اختصاصی برای سیتوکراتین مورد ارزیابی قرار گرفت. **نتایج و بحث:** در بررسی هیستوپاتولوژی، توده ای مشکوک به نئوپلاسم دیده شد که توسط استرومای فیبروزه به لوبولهای تقسیم شده بود. سلولهای توموری گرد تا بیضی با هسته های هایپر کروماتیک و سیتوپلاسم کم مشاهده گردید. سلولهای بازال توموری به صورت طنابهای مهاجم به سمت بافت درم و زیر جلد توسعه پیدا کرده بودند. همچنین سلولهای مذکور با پلی مورفیسم شدید و اشکال میتوزی کم ملاحظه شد. با توجه به بررسی های هیستوپاتولوژی و به دنبال آن، مثبت بودن رنگ-آمیزی ایمنو هیستوشیمی برای مارکر سیتوکراتین، ضایعه کارسینوم بازال سل از نوع نفوذی تشخیص داده شد.

واژه های کلیدی: کارسینوم بازال سل، گربه